

ת"פ 30458/08/13 - מדינת ישראל נגד محمد זרו

בית משפט השלום בירושלים

10 פברואר 2014

ת"פ 30458-08-13 מדינת ישראל נ' זרו

בפני כב' השופטת דינה כהן-להק

בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

محمد זרו

הנאשם

ஜר-דין

רקע

1. ביום 19.8.2013 הורשע הנאשם, בהתאם להודאותו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פיצעה בנסיבות חמירות לפי סעיף 334 בנסיבות הקבועות בסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

בהתאם לעבודות כתב-האישום, הנאשם עבד בעת הרלוונטיות בחנות למכרז דגים בשוק מחנה יהודה בירושלים, והמתلون עבד בחברה לשיווק דגים לחניות. ביום 14.8.2013, בסמוך לשעה 06:30, הגיע המתلون לחנות הדגים במסגרת עבודתו, על-מנת לפרוק סחורה. באותו נסיבות, החל ויכוח בין הנאשם למתلون, במהלךו אחזו הנאשם והמתلون האחד בחולצתו של השני. בשלב מסוים, נטל הנאשם סכין, הניפה לאחר מכן, חתר את המתلون בשורש כף ידו הימנית ודקר את המתلون בבטנו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתلون חתר בשורש כף ידו הימנית וחתר באורר של חמשה סנטימטר ובעומק של שלושה סנטימטר בבטנו השמאלית התחתונה. המתلون פונה באמצעות אמבולנס שהוזמן למקום, ובהמשך נזקק לטיפול רפואי ולטיפולים שנעשו תחת הרדמה מקומית.

2. בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, הנאשם שוחרר למעצר בית מלא (מ"ת 30465-08-13 - החלטה מיום 19.8.2013). כמו כן, הנאשם הודה בעבודות כתב-האישום כפי שהוא, והורשע. בהתאם להסכמה הצדדים, הנאשם הופנה באותו היום (19.8.2013) להכנת תסקיר שירות מבנן טרם הטיעונים לעונש, תוך שהמואשימה ציינה לפרוטוקול כי עדמתה העונשית היא למסר בפועל. בנוסף, לביקשת הסגנור הופנה הנאשם להכנת חוות-דעת של הממונה על עבודות השירות. יעיר כי בהחלטתי מאותו היום (19.8.2013), צייתי במפורט כי אין בהפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות כדי לחוות עמדה כלשהיא לעניין העונש, והדברים אף הובהרו בעל-פה באולם הדיונים.

تسקיר שירות המבחן הוגש לעיוני. במועד הטיעונים לעונש (9.1.2014) התברר כי הנאשם לא זומן כלל

לממונה על עבודות שירות, והסגור לא פנה בעניין זה לבית-המשפט. בירור במערכת נט המשפט העלה כי ככל הנראה, הסיבה להעדר זימון הנאשם הייתה כי החלטתי על הגשת חוות-דעת ממונה לא הומואה. מכל מקום, נכון המסקנה אליה באתי לפיה יש להטיל מאסר בפועל לאחרי סORG ובריח, לא ראוי לשוב ולהפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות בתום שמייעת טיעוני הצדדים לעונש.

פסקoir שירות המבחן

3. מתISKIR שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו רוק, בן 25, בן למשפחה בת 12 נפשות המתגוררת במחנה הפליטים שועפט. עד למועדו בין ההליך שבכורתת, עבד הנאשם במשך 8 שנים רצופות בחנות הדגים בה התרחש האירוע נשוא כתב-האישום בשוק מחנה יהודה בירושלים. התרומות שירות המבחן היא כי הנאשם מעסיק מערכת ערבים נורמטיבית בסיסת. הוא בעל כוחות יכולות תפקוד חיוויים, וכן רצון ושאיפות לניהול אורח חיים תקין, אשר באו לידי בטוי בהשקיית עיקר ממוציו בעבודה, תוך דאגה לפרנסתו ולפרנסת בני משפחתו. שירות המבחן לא התרשם כי קיימים ערכיים ודפוסי התנהגות בעיתויים ואלימים מגובשים אצל הנאשם. יחד עם זאת, התרומות היה כי במצבים בהם הנאשם חש פגוע או מאוים, הוא יכול לפעול מתוך אימפרסיונות, ללא יכולת להפעלת שיקול דעת ולחשיבה על השלכות מעשי, כפי שבא לידי ביטוי באירוע הנדון.

אשר לעבירה - הנאשם קיבל על עצמו אחירות חלנית וכן הביע צער וחרטה כנים. התרומות שירות המבחן היא כי ייחסו של הנאשם לעבירה הינו אמביוולנטי. מחד גיסא, הנאשם מבין את חמורת מעשיו והשלכותיהם. מאידך גיסא הנאשם טוען כי התקשה לעמוד בפני התగורות והפרובוקציה של המתלוון ונגרר להתנהג באופן חריג להתנהלותו השקטה בדרך-כלל. עוד ציין שירות המבחן כי לדברי הנאשם, מנהליים הליכי סולחה בין משפחתו למשפחתו המתלוון, במסגרתם הועבר למתלוון סכום של 25,000 ₪ כפיזיים.

אשר להמלצה - שירות המבחן מודיע לחומרת העבירה ותוכאותיה. לצד זאת, ציין שירות המבחן את גילו הצער וחסיתו של הנאשם; העדר עבר פלילי; העובדה שהנ帀ם מנהל בדרך כלל אורח חיים נורמטיבי, ללא כל מעורבות שלoit או פלילתית; מעצרו של הנאשם מאחורי סORG ובריח אשר היה עבورو התנשות קשה ומצועת; ובהמשך - שהייתו הממושכת של הנאשם בתנאי מעצר בית מלא המונעים ממנו את יכולת לעבוד ובכך פוגעים בצורה קשה בצרפת ובספרנסת בני משפחתו ולהשפה החזקה והאפקטיבית של הדבר עליו. בהתחשב בכל אלה, נכון ההערכה כי שליחת הנאשם למאסר בפועל בין כתלי הכלא תוביל להשלכות קשות ופוגעות הן בנ帀ם והן בבני משפחתו, המליץ שירות המבחן להימנע מכך. שירות המבחן המליץ כי אם יראה בית-המשפט להטיל על הנאשם עונש מוחשי של מאסר בפועל, יעשה הדבר בדרך של עבודות שירות. זאת, לצד הטלת מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בא-כוח המאשימה עמד בטיעוני על חמורת מעשיו של הנאשם ועל הפוטנציאלי הממשי לסכנות חיים במקרה דנן. לטענת בא-כוח המאשימה, מתחם העונש הולם במרקחה דנן נע בין 8 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. נכון הנסיבות לכאן, עתר בא-כוח המאשימה לעונש ברף התחרון של המתחם הנטען והפנה בעניין זה לאסמכות מהopsisקה.

5. מנגד, בא-כוח הנאשם עמד על נסיבות ביצוע העבירה וכן על מכלול הנסיבות לקולא בעניין הנאשם ובהן הודהתו, החיסכון בזמן שיפוטו, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי וכן הסכם הסולחה שנערך בין משפטת הנאשם למשפט המתלוון, במסגרת לפיו הנטען פוצה המתלוון בסכום של 25,000 ₪. בהתחשב בכל אלה, וכן בשים לב לפסיקת אליה הפנה, עתר הסגנור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר לרצוי על דרך של עבודות שירות וכן מאסר על תנאי.

מתחם העונש ההולך

6. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את המתחם האמור בהתאם לעקרון הילימה, תוך התחשבות בערכיהם החברתיים שנפגעו, במידה הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובנסיבות העונשה הנהוגה.

7. **הערכיהם החברתיים שנפגעו** בגין העבירה אשר ביצועה הורשע הנאשם עניינם בהגנה על שלמות הגוף והחיים, על שלום הציבור ובטחונו וכן על תחסות הביטחון האישי. ההלכה הפסוכה עמדה שוב ושוב על חומרת התופעה של פתרון מחלוקת באמצעות אלימים, במיוחד בדבר נעשה באמצעות שימוש בשתק קר כדוגמת סכין. נפסק לא פעם כי מדובר ברגע רע שיש לבعرو מן היסוד, על-ידי הטלת עונשה מרתיעה.

8. בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** מעלה כי מדובר באירוע חמור, שrank במלול לא נגמר בתוצאה פטאלית. הרקע לביצוע העבירה טמון ביכולתו שהhaftפה בין הנאשם למTELON תוך כדי העבודהם בשוק מחנה יהודה. שני הצדדים אחזו זה בחולצתו של זה. בשלב מסוים, נטל הנאשם סכין, הניפה לאחר ופצע באמצעותה את המתלוון. הנזק שנגרם למTELON כתוצאה ממשיעו של הנאשם הינו חתך בשורש כף ידו וחתך בבטנו השמאלית התחתונה, תוך הזיקקות לפניו באמצעותו ולקבלת טיפול רפואי שככל תפרים בהרדים מקומית. העובדה כי מדובר בשתי דקירות; מקום הדקירות (shore כף היד והבטן התחתונה המהווים אזורים רגשיים בגוף האדם); מהות הדקירה בבטן התחתונה (חתך באורך של 5 ס"מ ובעומק של 3 ס"מ); והצריך של המתלוון לקבל טיפול רפואי - כל אלה מלמדים כי עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים הייתה משמעותית. עסקין ביכולתו מילולי שהתדרדר לתקיפה באמצעות סכין תוך גרים חבלים גופניות ממשויות למTELON, ושיהה עלול בקלות להסתה של קיופת חי אדם. לצד כל אלה, חשוב להציג כי כפי הנראה, לא היה מדובר באירוע מתוכנן, אלא באירוע ספונטאני, פרי התפרצויות עצם רגעית. זאת ועוד; אין טענה כי הנאשם החזיק בסכין שלא כדי או הצדיד בה מבעוד מועד (ככל הנראה, מדובר בסיכון שהיתה במקום בשים לב לכך שמדובר בחנות לממכר דגים בשוק).

בהתאם לדברים האמורים, ולמען בהירות הדברים, אני רואה להוסיף הערה: למקרא תספיר שירות המבחן עולה כי הנאשם סיפר לקצין המבחן שהמתלוון פגע בכבודו ובכבודו בנות משפחתו כאשר קיליל אותם תוך שימוש במילוט גנאי קשות וגסות; הרוחות התלהטו; הנאשם והמתלוון אחזו אחד בצווארו של الآخر; הנאשם חש שהוא נחנק והוא חיב להגן על עצמו, ואז הדף את המתלוון באמצעות סכין שהיתה מונחת לידיו. למן הסר ספק, אני רואה לצין כי תיאורים אלה אינם נכללים בעבודות כתב-האישום בהן הודה הנאשם, והם לא הוכחו לפני הסתדר הסטטוטורי הקבוע בסעיף 40 לחוק העונשין. מכל מקום, אף אם אין לטובת הנאשם כי במסגרת היכולת הנזכרת בכתב-האישום ואשר קדם למעשי האלימות, המתלוון קיליל והעליב את הנאשם ואת בנות משפחתו וזאת במישור נסיבות ביצוע העבירה (ראו: סעיף 40ט(7) סיפה לחוק העונשין), הרי אין בכך כדי להוכיח את השימוש בסכין ואת הדקירות בגופו של

המתلون. זאת ועוד; אני רואה להציג כי טענת הנאשם המופיעה בתסקיר שירות המבחן לפיה הוא "חש שהוא נחנק וחיב להגן על עצמו", לא הוכחה לפני כלל. על-פני הדברים, טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם ההודאה בעבודות כתב-האישום. נראה כי עקב כר, הסגור נמנע - ובצדק - מלהעלות טענה זו במסגרת טיעונו לעונש (ראו: ע"פ 8/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסകאות 7-8 (22.5.08)), שם נקבע כי אין לקבל חלק מהטיעון לעונש, טענות שבעובדת החומרות כנגד הרשות המוסכמת, כגון טענת הגנה עצמית).

9. **אשר למדיניות הענישה הנהוגת** - בחינת הפסיקה מעלה כי בגין העבירה אשר ביצועו הורשע הנאשם (עבירה בנסיבות חמימות תוך שימוש בשתק קר כדוגמת סיכון וגרימת חבלות גופניות שהצריכו קבלת טיפול רפואי) נהגים בבית-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל. משך המאסר בפועל משתנה בהתאם לנسبות ביצוע המעשים, הנזק שנגרם, וכן נסיבותו האישיות של העברי. בדרך כלל, אופן ריצוי עונשי המאסר בפועל הוא לאחרי סORG ובריח (אם כי ניתן לתרגם מקרים שאינם מעדים על הכלל, בהם נוצר מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות). פסיקה הנהוגת זו, מתיישבת עם קביעתו הנורמטיבית של בית-המשפט העליון בזו הלשון:

"...קיים אינטראס ציבורי מובהק ועד ממשעי בהערכת היחיד והרעתה הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקת וссוכרים תוך שימוש בשתק קר. המסר שצורך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסיכון לשם פתרון מחלוקת וссוכרים. יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתר לאי לפגוע בזכותו זו. יש להלחם באלימות שפיטה לחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואמ בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלים והפרת החוק פושה לחברתנו מן הראו שידע כל איש ותדע כל איש כי אם יבחרו בדרך האלים יטו בתיהם המשפט להשית עליהם עונשי מאסר לאחרי סORG ובריח".
(דברי כב' השופט דניציגר בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פיסקה 21 (10.11.2009); הדגשות אין במקור).

10. בהתחשב בכך ההלימה העיקרי בענישה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה (לרבות העדר תכנון מוקדם והעדר הצעידות בסיכון מראש; חילקו של המתلون באירוע כULOה כתב-האישום; השימוש בסיכון, מספר הדקירות, מיקומן ומהותן; והנזק שנגרם למingleton); וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגת; אני סבורה כי מתחם העונש הולם נع ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד **24 חודשים מאסר בפועל**.

העונש המתאים

11. בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, יש לבחון את הנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה על- מנת לקבוע את העונש המתאים לנואם.

מחד גיסא, ניצבות מכלול הנسبות לקלוא: הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, בסמוך לאחר העמדתו לדין. הוא הביע צער וחרטה כנים על מעשיו ותוצאותיהם. הנאשם בחור צער יחסית (כבן 25), נעדר עבר פלילי, וזה היה לו

מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים. עד המעשים בגנים הורשע, ניהל הנאשם אורה חיים נורמטיבי ותקין, عمل למען פרנסת בני משפחתו וגילה יציבות תעסוקתית כאשר עבד באותה חנות בשוק מחנה יהודה במשך 8 שנים ברציפות. המאושר - החמור - בוגנו הורשע הנאשם, חריג באורחות חייו. נראה כי הוא היה מעידה חד-פעמית שהתבצעה בלheatן הרגע באמצעות סיכון שהיה באותו מקום, ולא מתוך הפעלת שיקול-דעת מוחשב, תכנון או הכנה מוקדים. אמת, עובדה זו אינה מאיימת את החומרה היתריה הגלומה בעצם השימוש בסיכון ופציעת גופו של אדם אחר במצבו. עם זאת, התשקרים עומד על כך שמדובר של הנאשם וההילך הפלילי נגדו, היו עבورو התנשות קשה ומצוועת שיש בה כדי להציב גבולות ממשיים עבור הנאשם. בנוסף לכך, ראוי להתחשב בשני נתונים נוספים: ראשית, הנאשם מצוי במעצר בית מלא מזה כשישה חודשים (מיום 14.8.2013), במהלךם הוא אינו עובד ואין מתפרנס. מתשקרים שירות המבחן עולה כי מדובר בפגיעה ממשית בנאשם בהיותו מפrens את משפחתו. שנית, נתען לפניי כי בין משפחת הנאשם למשפחת המתalon נערך הסכם סולחה, במסגרתו שולם למטלון פיצוי בסך 25,000 ₪. מדובר בשיקול במלואכת גזרת הדין כעליה מסעיף 40(5) לחוק העונשין, אף כי אין הוא מהווה את חזות הכל (ראו גם: דברי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 3317/13 אל העסם נ' מדינת ישראל, פיסקה י' (18.7.2013) לעניין מעמדו של הסכם סולחה בשיטתנו המשפטית).

אל מול כל אלה, עומדת חומרת המעשים כפי שהובהרה לעיל, וכן הצורך להרטיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות המעשים. המסר העוני חיב להיות ברור ולפיו העושה שימוש בסיכון ודוקר את חברו חלק מנקייטה בכוח ובאלימות ליישוב מחלוקת, עלול למצאו עצמו מאחורי סORG ובריח. לא בכך נקבע בהלכה הפסקה כי בסוג העבירות בהן עסקין, ראוי ברגע ליתן את הבכורה לשיקולי הלימה, הרתעה והגנה על הציבור (ראו והשוו: ע"פ 4383/07 אבו פנה נ' מדינת ישראל (25.9.2007)).

12. באיזון בין מכלול השיקולים, אני סבורת כי העונש ההולם בנסיבות המקירה הוא מאסר בפועל לריצוי מאחורי סORG ובריח. לא נעלם מענייני כי שירות המבחן המליך על עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. עם זאת, מדובר בהמלצת שאינה מחייבת את בית-המשפט. בעוד שירות המבחן מציב לפניי עינוי באופן מרכזיא את שיקולי השיקום, הרי בית-המשפטamazon בין מכלול שיקולי הענישה החלים על העניין, לרבות הלימה, גמול והרתעה. שיקולים אלה אינם אפשריים להסתפק בנסיבות המקירה בריצוי המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. אוסיף כי הערכת קצין המבחן לפיה לשילוח הנאשם למאסר בתוך כותלי הכלא יהיו השלכות קשות ופוגעות כלפי הנאשם ובני משפחתו, ועלתה בתשקרים באורח כללי. נראה כי אין בה כדי להבחין בין הנאשם לבין אחרים חסרי עבר פלילי, הנשלחים בגין הרשעתם לריצוי עונשי מאחורי סORG ובריח. עם זאת, במסגרת קביעת משך המאסר בפועל שיושת על הנאשם, ראוי ליתן משקל מהותי לנסיבות לקולא. יודגש כי אלמלא מכלול הנסיבות לקולא עליו עמדתי בפסקה 11 לעיל, ובهن הודהה בהזדמנות הראשונה, העדרו של עבר פלילי ומושך מעצר הבית המלא בו שוהה הנאשם, היה העונש שנגזר חמור הרבה יותר. כמו כן, יכול על הנאשם עונש מאסר מותנה הצופה לפני עתיד. יעיר כי נוכחות הסכם הסולחה וסכום הפיצוי שנטען כי שולם למטלון במסגרתו, נמנעת מלאה השיטות על הנאשם קנס או פיצוי כספיים (אף המאשימה לא עתרה לכך בטיעוניה).

סוף דבר

13. נוכחות מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 6 חודשים מאסר בפועל ויום, בגין ימי המעצר. הנאשם יתיצב לרצוי עונשו ביום א' 16.02.2014 עד שעה 10:00 בmgrush הרוסים בירושלים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנייתים מיום שחררו ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יעבור כל עבירה אלימות מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנייתים מיום שחררו ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יעבור כל עבירה אלימות מסוג פשע.

המציאות תמציא העתק של גזר-הדין לידי שירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בתוך 45 ימים מיום.

ניתן היום ט' אדר א' תשע"ד, 09/02/2014 במעמד הנוכחים.